

Історія української етномузикології

Мета освітнього компоненту
полягає у формуванні знань про
основні поняття музичної
фольклористики, термінологічну
базу, фундаментальну
проблематику та історію
українського розвитку в світовому
масштабі.

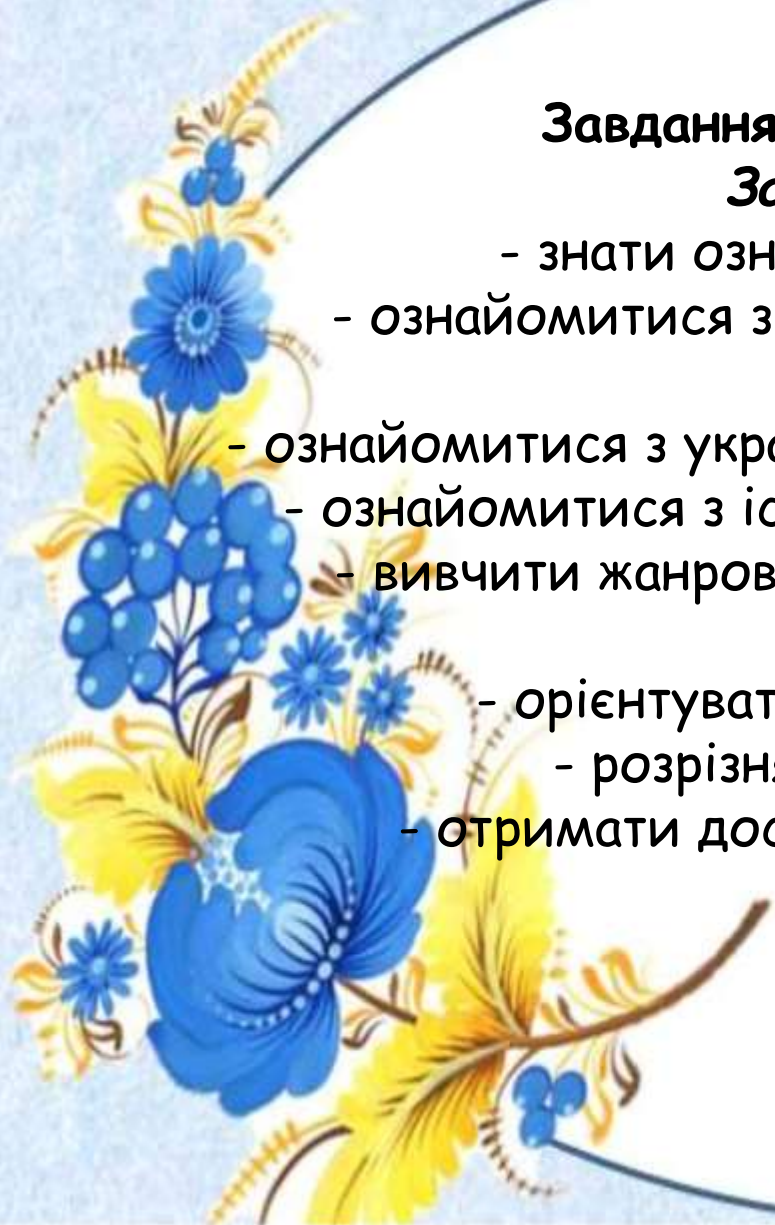
Завдання освітнього компонента:

Загальнотеоретичні

- знати ознаки музичного фольклору;
- ознайомитися з проблемами народно-музичного виконавства;
- ознайомитися з українськими музичними інструментами;
- ознайомитися з історичними та народними стилями;
- вивчити жанрову систему музичного фольклору.

Практичні

- орієнтуватись у фольклорних жанрах;
- розрізняти музичні інструменти;
- отримати досвід слухання народної музики.

Освітній компонент «Історія української етномузикології» формує такі компетентності:

Загальні компетентності:

ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях;

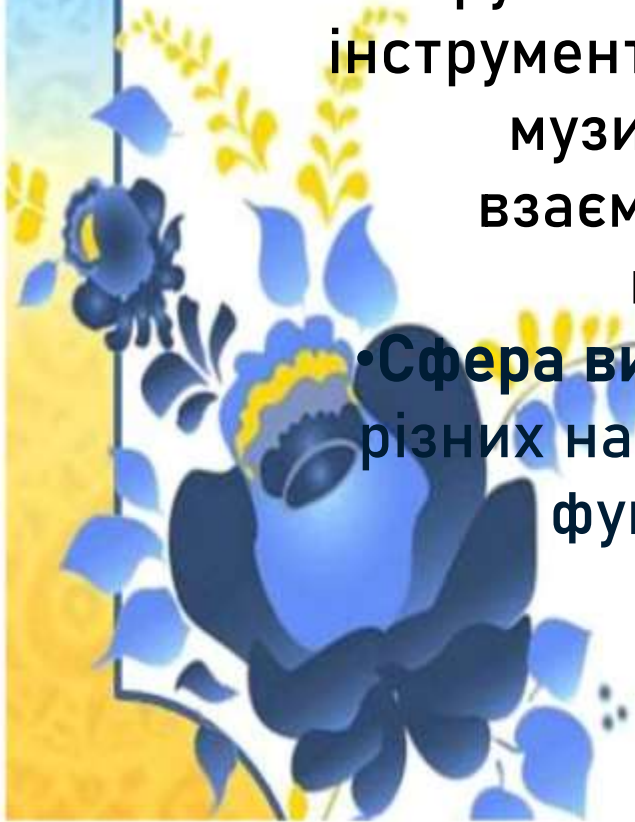
ЗК5. Здатність генерувати нові ідеї (креативність), творчо самовиражатися, поважати українську національну культуру та приймати обґрунтовані рішення; усвідомлювати значення національно-культурної самоідентичності;

Фахові компетентності:

ФК8. Здатність до глибокого відчуття, емоційного самовираження під час сприймання та відтворення музичних композицій, до усвідомленого ціннісного ставлення до мистецьких творів, рефлексії;

ФК10. Здатність розпізнавати, аналізувати та інтерпретувати основні художні стилі, напрями та течії в історії мистецтва; усвідомлювати їхні культурні, історичні та естетичні особливості; критично осмислювати розвиток мистецьких форм у контексті епохи, уміти порівнювати стилі та визначати їхній вплив на сучасне мистецтво;

ФК11. Здатність інтегрувати сучасні види мистецтва та мистецькі практики в освітній процес з метою формування в здобувачів загальної середньої освіти цілісного художнього світогляду, а також задоволення їхніх творчих потреб і мистецьких інтересів.

ЕТНОМУЗИКОЛО́ГІЯ — галузь народознавства, що займається збиранням, дослідженням об'єктів народної музичної культури у різновидах вокальної, інструментальної, вокально-хореографічно-інструментальної музичної творчості; вивчає музичні системи народів світу, їх взаємозв'язки з іншими соціально-культурними факторами.

• **Сфера вивчення:** охоплює народну музику різних народів та культур, включаючи їхнє функціонування в суспільстві.

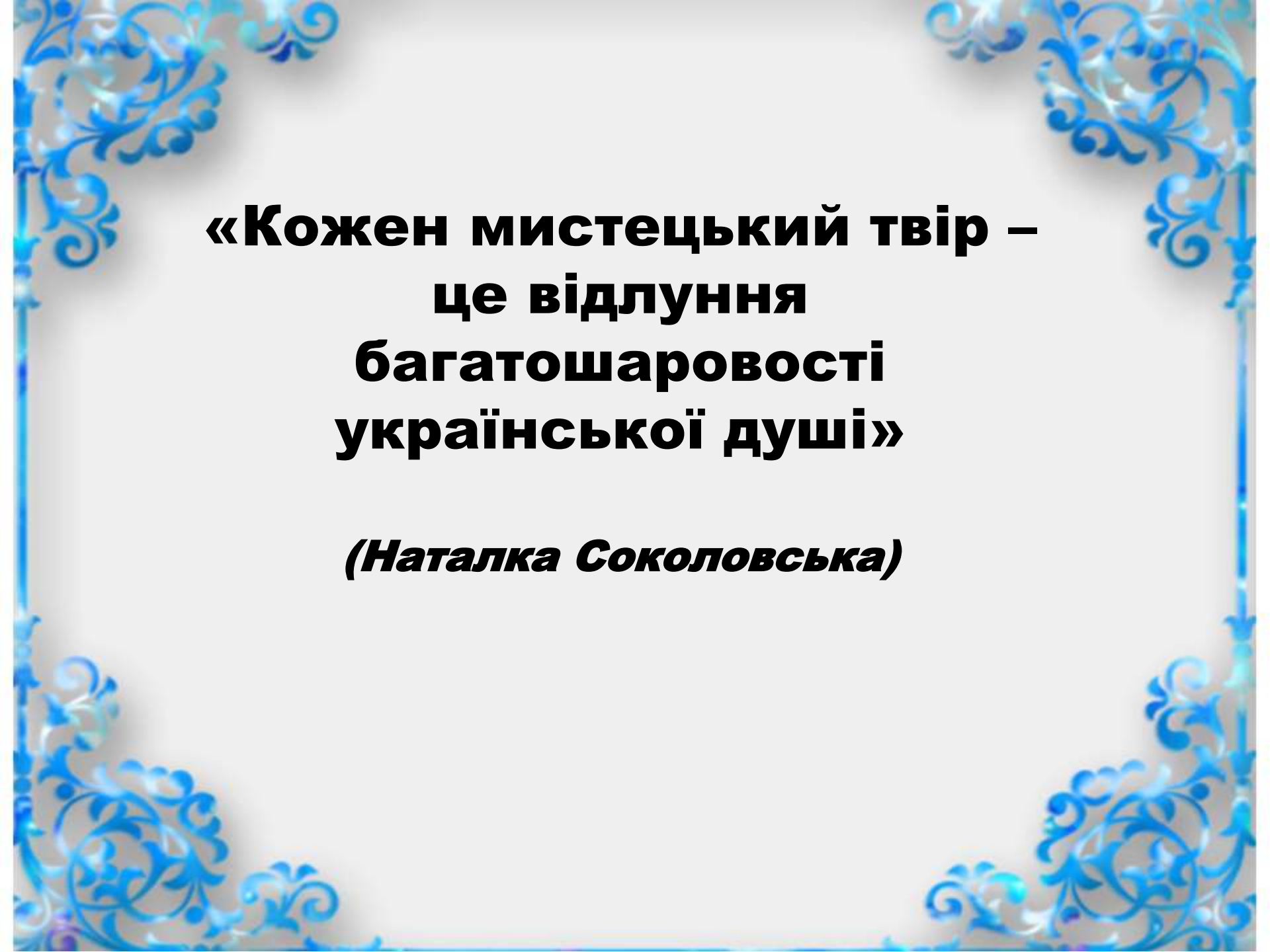
УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ

Особливе місце в музичній творчості українського народу займають українські народні інструменти, які є неповторними та мелодійними. Історія музичних інструментів в нашій країні цікава та дуже давня, і є невід'ємною частиною культурної історії України.

Види українських народних інструментів:

духові народні інструменти (волинки, жалійки, брьолки, свирілі, кувички, свистульки, окарини, сопілки, сурми, трембіти, роги та ріжки, тощо), струнні народні музичні інструменти (бандура, басоля, бас, козобас, ліра, скрипка, торбан, цимбали), народні ударні та шумові музичні інструменти (ложки, тріскачки, накри, рубель, бубон).

A decorative border with blue floral and scrollwork patterns is located in the corners and along the sides of the slide.

**«Кожен мистецький твір –
це відлуння
багатошаровості
української душі»**

(Наталка Соколовська)

Дякую за увагу!

